

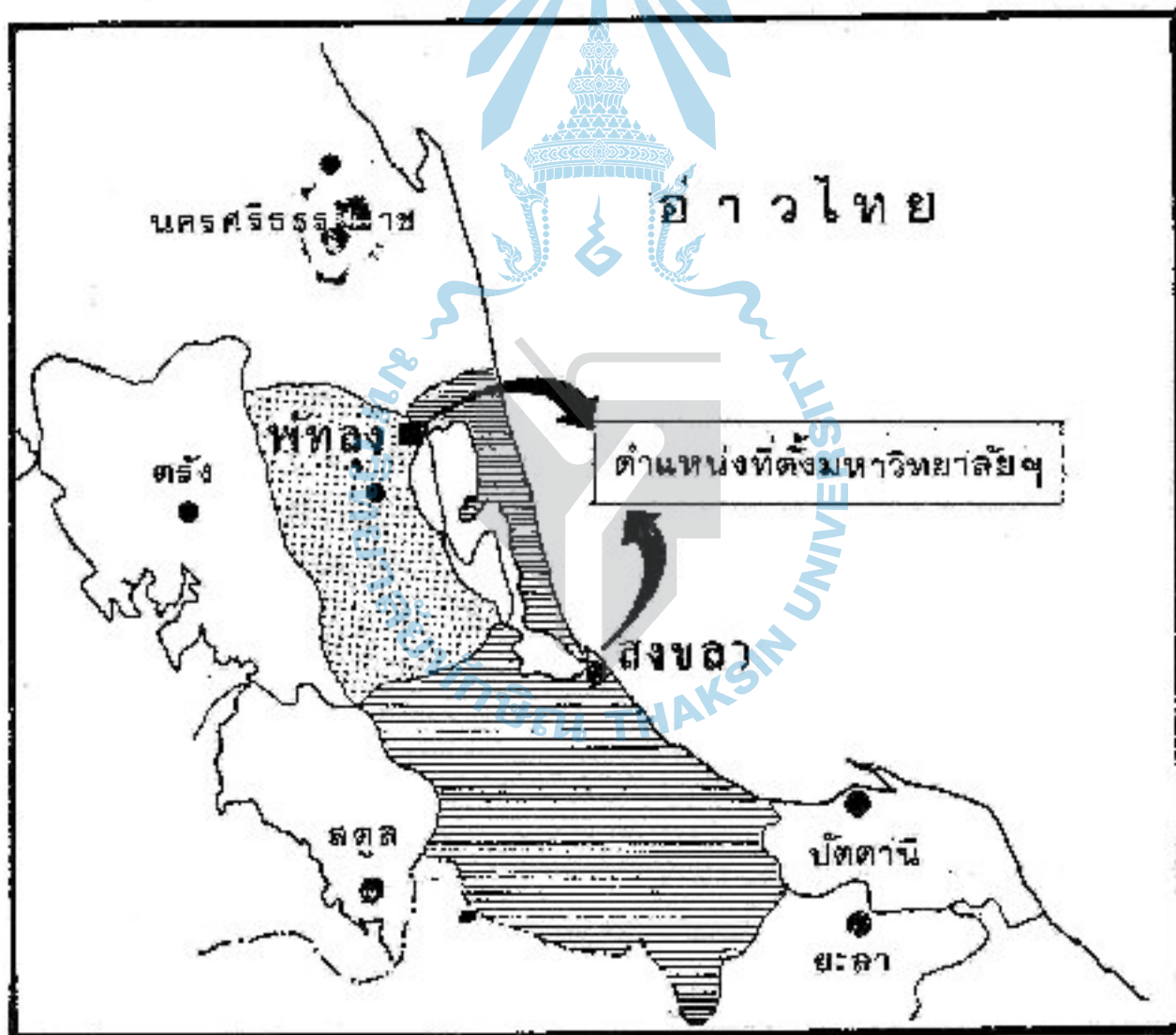
จ . ด . ส . ว . ร

โครงการพัฒนา

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๕

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

จัดทำโดย... คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

สารบัญ

หน้า

จากบรรณาธิการ	1
บทสัมภาษณ์รองอธิการบดี มศว ภาคใต้	2
โครงการพัฒนา มศว ภาคใต้ ในพื้นที่พหุพลัง	8
ข่าวความเคลื่อนไหวของโครงการพัฒนา มศว ภาคใต้	12
ความก้าวหน้าของหลักสูตรคณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	14
ประกาศเป็น มศว ภาคใต้	16
ท้ายเล่ม	17

จากบรรณาธิการ

หลายคำถาม

มศว สงขลา กำหนดทิศทางการพัฒนาทางการศึกษาอย่างใดบ้าง
ทำไมถึงต้องเป็น มศว ภาคใต้

โครงการขยายงานไปพัทลุงก้าวหน้าถึงไหนแล้ว

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ

รวมทั้งคุณเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิชาใหม่

หลายท่านคงได้เฝ้ามองคำถามเหล่านี้กับตัวท่านเอง หรือบางคำถามท่านก็ตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบอยู่เช่นกัน ซึ่งคำถามหรือคำตอบที่จะให้ผู้ตอบหรือผู้ถามได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจนนั้น คงเป็นเรื่องที่ยากพอสมควร สำหรับผู้ที่อยู่นอก หรือนอกวง แม้กระนั้นบุคลากรภายในก็ยังคงมีความวุ่นวายอยู่เหมือนกัน ทั้งที่หลายสิ่งหลายอย่าง ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดแผนนโยบาย มาตรการ แนวปฏิบัติ และดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นงานที่ทํามาแล้ว 20 ปีเศษ และงานใหญ่ ทำทลายในอนาคตอันใกล้ ทั้งนี้ น่าจะมาจากประเด็นสำคัญ คือ ขาดการสื่อสารข้อมูล ข่าวสาร ทั้งต่อสังคมภายในและสังคมภายนอกในวงกว้าง นับเป็นการก้าวพลาด ยุคสังคมสื่อสารอย่างน่าเสียดาย

แต่ทุกสิ่งทุกอย่างมิใช่จะพลาดตลอดกาล หากทุกคน ทุกฝ่ายให้ความสนใจใส่ใจสติและปัญญามาช่วยกันมอง คัดศึกษาอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนระดมสรรพกำลังเข้ามาร่วมดำเนินการอย่างจริงจัง เปิดใจกว้าง รับรู้ความคิด ความรู้สึก แล้วปรับแต่งเพื่อเป้าหมายหลักของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ก็น่าจะช่วยให้กิจการงานต่าง ๆ ลุล่วงไปด้วยดี ความแตกต่างมิใช่ความแตกแยก ในความแตกต่างด้วยเจตนารมณ์แห่งผลประโยชน์ของสังคม ย่อมนำมาซึ่งความเจริญวัฒนาถาวรร่วมกันทุกฝ่าย

สารฉบับนี้ จึงก่อตัวขึ้นเพื่อเป็นสื่อหนึ่ง สำหรับประสานเชื่อมต่อสื่อสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเป็นการเปิดเวทีทางความคิด ความรู้ให้ผู้ที่ต้องการเห็นบ้าน (home) (สถาบัน) ของเรามีเกียรติ มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี เป็นที่พึ่งของประชาชนรวมทั้งผลพวงต่อตัวเราเองทุกคน นอกจากนี้บทสัมภาษณ์ของท่านรองอธิการบดี (ผศ.ดร.บันลือ ถิ่นพึ่งงา) ข้อเขียนเนื้อหาสาระบางประการ คงจะทำให้ท่านเห็นภาพบางด้าน คมชัด และเป็นคำตอบให้กับท่านทั้งหลาย ได้ในระดับหนึ่ง

พบกันใหม่ฉบับหน้าหากท่านต้องการร่วมแสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ กรุณาติดต่อกองบรรณาธิการ จักเป็นพระคุณอย่างสูง

สวัสดิ์

บรรณาธิการ

บทสัมภาษณ์ ผศ.ดร.บันลือ ถิ่นพังงา รองอธิการบดี มศว ภาคใต้
เกี่ยวกับโครงการพัฒนา มศว ภาคใต้ ในพื้นที่พัทลุง

สืบเนื่องจากในวันที่ 16 ตุลาคม 2535 ทีมงานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนา มศว ภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงได้เข้าพบรองอธิการบดีและทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงการฯ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำถาม มีเหตุผลอะไรจึงเลือกเอาพื้นที่บริเวณทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง เป็นที่ ขยายที่ทำการมหาวิทยาลัยใหม่

ตอบ เหตุผลสำคัญคือ โอกาสตอบสนองการพัฒนาประเทศโอกาสนั้นต้องพิจารณาทั้งคุณภาพของ พื้นที่ที่จะขยายงานส่วนหนึ่ง อีกอย่างคือความเกี่ยวพันกับภาวะสังคมและความกระตือรือร้นของผู้ที่อยู่ในพื้นที่นั้น เช่น ผู้นำชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งสามส่วนนี้พื้นที่ที่ตัดสินใจไปแล้วคือที่อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

ประการแรก ความเหมาะสมด้านพื้นที่ พื้นที่บริเวณที่จะขยายงานใหม่นั้นมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งพื้นดินและพื้นน้ำ เรื่องนั้นเป็นเรื่องใหญ่ เนื่องจากกิจกรรมของมหาวิทยาลัยต้องใช้น้ำมากแน่นอน เรื่องน้ำนั้นก็หมดห่วงเพราะมีทั้งทะเลน้อยและทะเลสาบจะว่าไปแล้วในบางฤดูกาลเราต้องระวังไม่ให้น้ำมากไปด้วย ในเรื่องนี้เรามีแผนทางวิศวกรรมอยู่แล้ว โดยให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ดำเนินการมาพิเศษ และกำลังจะเสร็จเรียบร้อยในเดือนตุลาคม 2535 โดยได้รับงบประมาณแผ่นดินอุดหนุน ในส่วนที่เป็นพื้นดินเอง ก็มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับคณะที่จะเปิดทำการ ซึ่ง 1 ใน 3 ของคณะที่จะขยายใหม่คือ คณะเกษตรอุตสาหกรรม ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้มาก นอกจากนั้นในเรื่องของการรักษาพันธุ์ปลิงแหวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับดินหมากรากไม้ พื้นที่บริเวณนั้นขณะนั้นต้นไม้ใหญ่มีอยู่น้อยหรือเกือบไม่มีเลย แต่ในอดีตนั้นที่เราได้สืบสาวดูพบว่ามีต้นไม้ใหญ่ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของเราก็คือทำพื้นที่นั้นให้อุดมด้วยต้นไม้ใหญ่ขึ้นมาใหม่ ก็จะเกี่ยวกับสิ่งแหวดล้อม ซึ่งเราก็มีคณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแหวดล้อมอยู่ด้วย

ประการที่สองความเกี่ยวพันกับภาวะสังคม พื้นที่จังหวัดพัทลุงเองถูกมองข้ามมาตลอด เนื่องจากเมื่อก่อนนั้นเป็นพื้นที่ที่ไม่มีความสงบ ความปลอดภัย แต่ปัจจุบันนี้หมดไปแล้ว เนื่องจากมีอดีตเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อต้านรัฐบาล แต่ว่าสิ่งเหล่านั้นหมดไปแล้ว ที่นี้ถ้าเรามองกันมาถึงแม้ว่าเรื่องของผู้อพยพย้ายยังมีอยู่ก็จริง แต่เราก็ต้องคิดว่ามันเกิดมาจากสาเหตุอะไร สาเหตุนั้นก็อย่างที่ทราบกันอยู่ คือ ถ้าผู้คนนั้นด้อยโอกาสทางสังคม ทางเศรษฐกิจ แล้วก็ขาดความยุติธรรมใน

บ้านในเมือง คนก็จะมียุติกรรมเคลื่อนไหว เพราะอยู่กันไม่เป็นสุข แต่ปัจจุบันหมดไปแล้ว แต่สิ่งที่เราจะไปช่วยได้ก็คือการไปปรับปรุงคุณภาพชีวิต การปรับปรุงคุณภาพชีวิตขึ้นอยู่กับทำให้คนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการเลี้ยงตัวเอง เรื่องทำมาหากินในเบื้องต้น รวมทั้งชีวิตในครอบครัวนั้นคือสิ่งแวดล้อมในสังคมต้องดีด้วย สิ่งเหล่านี้ต้องเริ่มที่พื้นฐาน มองในแง่เศรษฐศาสตร์ มันต้องเพิ่มความสามารถของคนในการผลิต ผลิตอะไร? แม้ว่าเรื่องข้าวของต่าง ๆ หรือผลิตภัณฑ์สินค้าทางปัญญาช่วยกระตุ้นคิดว่าอยู่อย่างไรรึจะเกิดความสุข หรืออยู่อย่างไรรึจะเกิดความสุขทางสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้แม้จะเกี่ยวกับวัตถุแต่จะต้องปรับปรุงในเรื่องของจิตใจไปด้วย เพราะฉะนั้นในส่วนที่จะเข้าไปพัฒนาในพื้นที่นั้นจะมีทั้งในด้านวัตถุ ซึ่งในคณะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องมากแน่นอน และอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องสังคมและวัฒนธรรม สิ่งเหล่านี้ มศว ของเรามีขีดความสามารถเพียงพอ อย่างเช่น สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์พื้นฐาน เรามาทำงานที่ภาคใต้ในปีหน้าก็จะครบ 25 ปี แล้วเรามีประสบการณ์ไม่ได้พูดแต่ศักยภาพเรามีขีดความสามารถสะสมมาเกือบ 25 ปี ที่นั่นจะทำต่อไปคือขยายงานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น เกษตรอุตสาหกรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมศาสตร์ สิ่งเหล่านี้ก็ต้องประสานกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม ทางสังคมของเราเอง เพราะฉะนั้น มศว เรายังทำงานเพิ่มเติมก็มีฐานที่มั่นคงอยู่แล้ว

ความเหมาะสมสำหรับการสุดท้ายคือความกระตือรือร้นของผู้ที่อยู่ในพื้นที่ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน รวมทั้งทางฝ่ายการเมืองด้วย ในพื้นที่ที่เมื่อเขาพร้อมเราก็ตัดสินใจ และตั้งเข็มเอาไว้ว่าจะทำที่นี่ คือถ้าพื้นที่เหมาะสมแต่ชุมชนเขาไม่เห็นด้วยเราก็ไปทำไม่ได้ แต่ที่พื้นที่เหมาะสมและชุมชนเห็นด้วยอย่างนั้นมันประสานกันก็ทำให้เกิดความพร้อม

ถาม ท่านรองอธิการบดีคิดว่าจะมีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างต่อการขยายที่ทำการมหาวิทยาลัยใหม่ไปยังจังหวัดพัทลุง

ตอบ เรื่องใหญ่ที่สุดก็คือเรื่องกำลังคน เรื่องอื่นไม่ค่อยเป็นปัญหาเท่าไรหรอก แต่เรื่องกำลังคนที่จะไปทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จะเป็นคณาจารย์ ซึ่งเราทราบอยู่แล้วว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมันขาดแคลนมาก โดยเฉพาะคนที่มีความรู้ระดับสูงในสาขาที่ขาด ภาคเอกชนเขาต้องการมาก แต่ก็ต้องคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งภาวะในการขยายงาน ต้องมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องหาบุคลากรแก้ไข

ถาม ท่านรองอธิการบดีได้หาช่องทางแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องขาดแคลนบุคลากรอย่างไรบ้าง

ตอบ เราต้องหาวิธีจัดการหาคนหลายอย่างด้วยกันคือ ต้องหาคนมาเป็นกำลังหลักในบางส่วนจะหาคนโดยเต็มรูปที่เดียวคงจะหาไม่ได้ ขณะนี้มันขาดแคลนทั่วประเทศภาพรวมรัฐบาลกำลังแก้ไขโดยจัดสรรทุนฝึกคนสาขาที่ขาดแคลน อันนั้นเป็นภาพรวมของส่วนกลาง ในส่วนของเราเองเมื่อได้รับการจัดสรรอัตราค่าจ้างแล้ว เราก็จะต้องเสาะหาคนด้วยการสร้างความสัมพันธ์โดยวิธีต่าง ๆ คือกำลังคนระดับสูงนั้น เขาก็มีแรงจูงใจต่าง ๆ กัน แต่โดยส่วนรวมแล้วเขาต้องการทำประโยชน์ ดังนั้นเราจึงต้องสัมพันธ์กับเขา ที่เขามองเห็นว่าจะทำประโยชน์ในพื้นที่ที่เราจะไปขยายงาน ถ้าถูกใจเขา เขาก็จะมา เราต้องหาบุคคลอย่างนี้และชักจูงให้เขามาอยู่นี้ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งคือ เราต้องสร้างคนขึ้นมาใหม่ อาจจะต้องใช้เวลานานกว่าที่เคยปฏิบัติ เพราะในสาขาที่หายากแม้แต่ระดับปริญญาตรีก็หาไม่ค่อยได้ อย่างเช่น วิศวกรรมศาสตร์ ดังนั้นเราจึงอาจหาทางจูงใจให้คน ซึ่งอาจจะกำลังเรียนอยู่แล้วให้เขาสนใจอาชีพของการเป็นอาจารย์ แล้วโอกาสที่จะได้ค้นคว้าในสาขาวิชานั้นให้ลึกซึ้งลงไปอีก แต่เราต้องจัดบางสิ่งบางอย่างให้เหมาะสม คนเหล่านี้ถ้าสำเร็จปริญญาตรีแล้วต้องอยู่ในสายตาเรา เราอาจจะส่งเสริมให้เรียนในระดับสูงขึ้นไปอีกโดยหาทุนให้

วิธีสุดท้ายคือ เราต้องพัฒนาคนของเราที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน เช่น ทางวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ทางสังคมศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์ เราต้องหาทางให้เขาได้ปรับตัวคณะเพื่อที่จะรับงานใหม่ หรืออาจจะไปรับการฝึกเพิ่มเติมหรือแม้แต่การศึกษาต่อเพื่อให้ได้ปริญญาชั้นสูงขึ้นไปอีก เช่น จากปริญญาโทไปเป็นปริญญาเอก ซึ่งเรามีนโยบายอยู่แล้วและจะเป็นกำลังที่สำคัญที่สุด

ถาม ท่านรองอธิการบดีคิดว่า การขยายงานของมหาวิทยาลัยไปยังพื้นที่ที่ห่างไกล จะส่งผลกระทบต่อบุคลากรในมหาวิทยาลัยเดิมอย่างไรบ้าง?

ตอบ การเปลี่ยนแปลงอาจจะทำให้เกิดทั้งความหวังและความห่วงใยคือความหวังก็คิดไปในทางด้านดี ด้านดีในแง่ของโอกาส ความห่วงใยนั้นก็คงอยู่ที่ว่าเปลี่ยนแปลงแล้วนี้จะเกิดการดึงดูดคนที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างไรบ้าง คือสถานที่เดิมหรืองานเดิม มันมีหลายช่องทาง เพราะงานใหม่ก็จะได้งบประมาณใหม่ ได้อัตราค่าจ้างเพิ่ม ส่วนของเดิมก็ไม่ได้อยู่กับที่ เพราะเรามีแผนขยายงานในภาควิชาหรือคณะเดิมอยู่แล้ว มันต้องทำอยู่แล้วถ้าดูในแผนฯ 7 สาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์พื้นฐาน พลศึกษา ก็มีแผนที่จะเพิ่มงานขึ้นมาอีกทั้งนั้น ซึ่งที่เดิมก็ไม่ได้อยู่กับที่แต่

ประการใด ส่วนผลเสียมีอย่างเดียวนั่นคือเราต้องทำงานหนักขึ้น ซึ่งอันนี้ย่อมองเป็นเสีย เพราะการทำงานหนักมันแสดงถึงคุณภาพของคนถ้าเราทำงานหนักได้ เราก็มีค่าตัวสูงขึ้น แต่ว่าทุกคนต้องมีความแข็งขันและต้องปรับปรุงตัวเองในเรื่องของโอกาสถ้าเราทำงานเก่ง ในเรื่องของโอกาสมันก็จะมีประตूमันก็จะเปิดมากขึ้น

ถาม มีบุคลากรใน มศว บางท่านให้ความเห็นว่า ที่ มศว เติบโตและพัฒนาได้ไม่ดีเท่าที่ควรและยังสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้อีกมากแล้วทำไมจึงต้องไปขยายที่ทำการใหม่ที่พัทลุง

ตอบ คำถามนี้ตอบง่ายมาก คือ ที่ มศว เติม มีที่ดินจำกัด ขณะนี้มีประมาณ 162 ไร่ ที่เราจะใช้ได้ซึ่งเป็นที่ดินราชพัสดุ ในสมัยก่อนนั้นก็มีเป้าว่าที่รอบเขารูปช้าง จะได้เป็นของมหาวิทยาลัยภาคใต้ แต่ในที่สุดก็ไม่ใช่ไปตามนั้น แต่อาจจะกระทำได้โดยสร้างขึ้นไปบนเขารูปช้างแต่ต้องอาศัยงบประมาณที่สูงขึ้น แต่จะขยายอย่างไรก็ตาม นอกจากเราจะพอใจว่าเราจะอยู่ในระดับนี้โดยเพียงคณะสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ พลศึกษา วิทยาศาสตร์ เท่านั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องหาพื้นที่ใหม่

ประการที่สอง ต้องหารายได้เพิ่มขึ้น งบประมาณแผ่นดินนั้นเราต้องพึ่งพาแน่นอน เพราะการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ต้องใช้จ่ายสูงมาก รัฐบาลก็เห็นความสำคัญว่าจะต้องจัดงบประมาณให้ ซึ่งปัจจุบันผู้ที่เข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา รัฐต้องรับภาระมากเกินไปร้อยละ 90 รัฐบาลก็พยายามว่ามหาวิทยาลัยไหนสามารถมีรายได้ของตนเองมากขึ้นก็เป็นการดี แต่ไม่ได้หมายความว่าให้พึ่งตัวเองทั้งหมด การพึ่งพาตนเองนี้ใช้กันอยู่บ่อย ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจที่ไขว้เขวได้ มหาวิทยาลัยของรัฐในปัจจุบันถ้าไม่พึ่งพางบประมาณแผ่นดินก็จะไม่สามารถตอบสนองภาระกิจของบ้านเมืองได้ ถ้าบอกเป็นมหาวิทยาลัยที่พึ่งตนเองในแง่ที่ว่าไม่ต้องอาศัยงบประมาณแผ่นดินเลยอันนั้นไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ

ที่นี้ เมื่อต้องพึ่งงบประมาณแผ่นดิน ทำอย่างไรจึงจะพึ่งให้น้อยลงหรือหารายได้ให้มากขึ้นในส่วนนี้ถ้าอยู่ในที่ปัจจุบัน เราไม่มีทางทำอะไรได้มาก แต่ถ้าเราไปอยู่ในที่ใหม่ ที่อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 7,000 ไร่ ซึ่งเป็นที่ที่เราสามารถสร้างผลผลิตจากวิชาการที่เรา มี เช่น ผลิตพืช ผลิตสัตว์ นั้นส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของการซื้อขายทรัพย์สินซึ่งเป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเพื่อหาประโยชน์โดยชอบ โดยไม่ให้ประชาชนเดือดร้อนแต่เป็นประโยชน์กับประชาชน เบื้องแรกที่เราเห็นได้ชัดเจนได้แก่การอุดหนุนประชาชนที่ไม่ค่อยมีเงินมีทอง แต่มีความ

สามารถเราก็ให้เขามาเรียนมากขึ้น อาจจะยกเว้นค่าเล่าเรียน หรือให้ทุนอุดหนุนเพิ่มเติมก็ทำได้ แต่จะกระทำได้ เราต้องมีรายรับ การที่จะเอารายรับจากนิสิตด้วยกันแล้วมาตั้งเป็นทุนนั้นทำได้ไม่ทำไหว เพราะว่าค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษามันมักจะเพิ่มในอัตราที่สูงกว่าค่าบำรุงค่าธรรมเนียมที่ชำระให้เรา ถ้าไปเก็บแพงมากนิสิตก็ลำบาก หากไปขึ้นค่าเล่าเรียนแล้วบอกว่าเอามาเป็นทุนอันนี้ทำได้ยากมาก แต่วิธีที่ทำให้ได้ขึ้นก็คือการหารายรับเพิ่มเติม เป้าหมายของเรื่องนี้ก็ต้องให้เห็นว่า รายรับจากทางอื่นมากขึ้น จนกระทั่งว่ารายรับที่เราเก็บจากนิสิตกลายเป็นส่วนน้อย แต่ในปัจจุบันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่เราจะไปหาในพื้นที่ใหม่ เราจะต้องทำให้มีรายรับอย่างนั้นแล้วก็ดูความเป็นไปได้แล้วเราทำได้ ที่นี้จะเป็นโอกาสที่ดีมากสำหรับพวกเราในอนาคต เราจะทำงานสะดวกขึ้นคืองานที่จะสนองประเทศชาติ เช่น คนที่จะเข้าเรียนเราก็อุดหนุนเขาได้ขึ้น ประชาชนในพื้นที่เราก็อุดหนุนเขาได้ขึ้น พอเราสร้างอะไรต่อมิอะไรให้ดีขึ้นมา เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยประชาชนก็ได้รับบริการดีขึ้น สิ่งเหล่านี้ไม่อาจกระทำได้ในพื้นที่ 169 ไร่ นี่เป็นเหตุผลที่สำคัญมาก และอยู่ในใจของพวกเรามานาน

ถาม ท่านรองอธิการบดีมีข้อคิดเห็นอะไรที่ฝากไปยังบุคลากรใน มศว ของเราบ้าง

ตอบ ที่จะฝากเรื่องหลักให้เตรียมรับงานหนัก ให้พวกเราเตรียมตัวเตรียมใจเตรียมความสามารถรับภาระหนักคือความสามารถพวกเราทุกคนต้องหาทางเพิ่ม เราจะเป็นผู้นำก็ต่อเมื่อเราทำตัวของเราเองให้ดีเยี่ยมให้คนเขาฟังได้ ต้องเตรียมลู้งานหนัก เหมือนที่พูดแล้วว่ามองเป็นข้อเสียก็ได้เราเองก็อยู่ในกลุ่มที่ได้โอกาสมากอยู่แล้วในบ้านเมือง ไม่ควรที่จะเพิกเฉยต่อโอกาสที่จะทำประโยชน์พวกเราที่เรียนระดับสูง ๆ แล้วนี้เป็นหมู่บ้านเมืองกันทั้งนั้น อย่างที่พูดแล้วว่าตอนเรียนบ้านเมืองจ่ายให้ แก๊สลิบเปอร์เซ็นต์ ที่จ่ายเองเป็นเพียงส่วนน้อย อย่างผมเป็นหนี้มากผมกินทุนมาตั้งแต่อายุน้อย ๆ ยังต้องตอบแทนมาก ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้บ้านเมืองจะเกิดความยุติธรรมไม่ได้เราพูดกันบ่อยในเรื่องความยุติธรรมในสังคม เราก็ได้มีโอกาสเรียนมาก ๆ ได้รับโอกาสจากสังคมมากแล้วเราต้องใช้คืน ใช้คืนอย่างไรก็ไม่หมด การใช้คืนที่ดี เราต้องหาทางทำประโยชน์ให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ที่นี้จะทำประโยชน์ให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ที่นี้จะทำประโยชน์ได้ดีก็ต่อเมื่อเรามีขีดความสามารถสูง อันนี้จะต้องรักษาตัว ต้องหาทางพัฒนาตัวเอง โดยร่วมกับการหาโอกาสที่ทางมหาวิทยาลัยจะจัดให้ตัวเราเอง โดยร่วมกับการหาโอกาสที่ทางมหาวิทยาลัยจะจัดให้ตัวเราเองต้องมีนิชาน ต้องใจสู้ และเราต้องใช้เวลา ใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์

มากที่สุด ว่าเราต้องมีใจร่วมกันในเรื่องนี้แล้วจึงจะดำเนินงานไปได้ แต่ว่างานที่เราจะทำต่อไปมันจะเปิดประตูเราออกไปกว้างมาก แล้วโอกาสของคนรุ่นต่อ ๆ ไปที่จะได้มีสิ่งที่จะช่วยให้งานสะดวกขึ้นของพวกนี้จะมีมากทีเดียว ผมมองเพียงแค่ 25 ปี ที่ผ่านมา ผมมาอยู่ที่นี้ตั้งแต่แรกเริ่มนะครับ 25 ปีที่ผ่านมานั้นถึงแม้เราจะไม่มีโอกาสเหมือนกับที่เราจะทำต่อไปนี้ แต่เราก็เปลี่ยนมามากทีเดียว ในเรื่องของความสะดวก เรื่องผลประโยชน์ตอบแทนในที่นี้จะเอื้ออำนวยเกื้อกูลกันถ้าเทียบกับปีแรก ๆ เดียวนี้ผัดกันไกลอันนี้แหละครับถ้าเป็น 25 ปี ที่ 2 เอาเป็นว่าพอ อีก 10 ปีก็จะเห็นหน้าเห็นหลังมีความแตกต่างกันเยอะ แต่จะทောอย่างนี้ได้จะต้องรวมใจกัน รวมใจกันสู่กับงาน ถ้าถามว่าใครใหญ่ ไม่มีใครใหญ่ งานนี้แหละใหญ่กว่าเพื่อน คนอื่นก็ไม่ใหญ่ แต่งานนี้แหละใหญ่ เอาจานให้ใหญ่ไว้ แล้วเราช่วยกันสำเร็จแน่ ผมขอฝากเอาไว้ นะครับ

รายละเอียดโครงการพัฒนา มศว ภาคใต้ จ.พัทลุง (ตอนที่ 1)

1. ชื่อและลักษณะโครงการ

1.1 ชื่อโครงการ โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

1.2 ประเภทของโครงการ เป็นโครงการใหม่

1.3 ระยะเวลาของโครงการ ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)

1.4 ที่ตั้งโครงการ ตำบลนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้

3. เหตุผลความจำเป็นและหลักการของโครงการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ตั้งอยู่ที่ตำบลเขารูปร่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีเนื้อที่ 162 ไร่ นับได้ว่าเป็นสถาบันหลักแห่งหนึ่งของภาคใต้ในการผลิตบัณฑิตสาขาศึกษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ทั้งในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทบางสาขาวิชา ภายใต้การดำเนินงานของคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย แต่เนื่องจากในรอบทศวรรษที่ผ่านมาเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีอัตราการเติบโตทางภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้นทำให้เกิดภาวะความขาดแคลนกำลังคนในระดับสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทางทบวงมหาวิทยาลัยเองก็มีเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 7 โดยกำหนดให้มีบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์ : สังคมศาสตร์ ประมาณ 60:40 แต่ในปลายแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 6 นั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ผลิตบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์ : สังคมศาสตร์ ประมาณ 7:93 และในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) จะสามารถผลิตบัณฑิตสูงสุดประมาณ 25:75 ซึ่งยังต่ำกว่าเป้าหมายของทบวงมหาวิทยาลัยมาก มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อการกระทำนี้ จึงได้วางแผนเพื่อผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับเป้าหมายของทบวงมหาวิทยาลัยดังกล่าว แต่เนื่องจากสถานที่ตั้งเดิมคับแคบ ไม่สามารถขยายงานได้ทำให้องค์กรพิจารณาหาพื้นที่ที่เหมาะสมซึ่งมีระยะทางไม่ไกลจากสถานที่ตั้งเดิมมากนัก ผลของการศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมพื้นที่ตั้งโครงการฯ พบว่าที่ตำบลนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เป็นสถานที่ซึ่งมีความเหมาะสมจะใช้เป็นที่ตั้งของโครงการฯ เพื่อขยายงานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 ความเหมาะสมในการขยายโอกาสทางการศึกษา

จังหวัดพัทลุง เป็นจังหวัดขนาดปานกลาง มีเนื้อที่ประมาณ 3787 ตารางกิโลเมตร มีประชากรเมื่อปี พ.ศ. 2528 ประมาณ 448,580 บาท ที่ตั้งของจังหวัดนับได้เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่างทางฝั่งตะวันตกของประเทศ ประกอบด้วยจังหวัดพัทลุง สตูล ตรัง กระบี่ พังงาและภูเก็ต ซึ่งมีเนื้อที่รวมประมาณ 18,560 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2531 มีประชากรประมาณ 1,593,715 คน และมีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี พ.ศ. 2531 ประมาณ 5,290 คน สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งภาคใต้มีทั้งหมดประมาณปีละ 22,000 คน ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในภาคใต้ทุกระดับ และทุกสังกัดสามารถรับได้ปีละประมาณ 12,000 คน จึงมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอีกประมาณ 10,000 คน ที่ไม่สามารถเข้าศึกษาต่อได้ในจำนวนนี้ก็จะรวมผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งตะวันตกอยู่ด้วยส่วนหนึ่ง การขยายงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ในพื้นที่พัทลุงจึงสามารถรองรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาตอนปลายของภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคใต้ฝั่งตะวันตกให้ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้กับประชากรในภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคใต้ฝั่งตะวันตกอีกทั้งสามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้เป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับที่จะต้องเข้าไปศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร จึงเป็นการตอบสนองนโยบายรัฐบาลในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับคนในชาติ

3.2 ความเหมาะสมทางกายภาพ

พื้นที่ตั้งของโครงการฯ มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งพื้นดินและพื้นน้ำโดยเฉพาะ เรื่องน้ำเป็น เรื่องใหญ่มาก เพราะกิจกรรมของมหาวิทยาลัยนั้นต้องใช้น้ำเป็นจำนวนมากพื้นที่ตั้งของโครงการ มีอาณาเขตติดกับทะเลน้อยและทะเลสาบ ซึ่งเป็นแหล่งน้ำจืดอย่างเพียงพอ ในส่วนของพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ และมีเนื้อที่กว้างขวางประมาณ 7,000 ไร่ จึงเหมาะแก่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งจะเป็นฐานที่สำคัญสำหรับคณะกรรมการอุตสาหกรรมที่เป็น 1 ใน 3 ของคณะที่จะเปิดดำเนินการ รวมทั้งการใช้พื้นที่บางส่วนลงทุนทางการเกษตร เช่น การปลูกป่าเศรษฐกิจ การปลูกพืชเศรษฐกิจ และการผลิตสัตว์จำพวกโคเนื้อ ไก่เนื้อ กระบือ เป็นต้น นอกจากนี้พื้นที่ของโครงการ บริเวณที่ติดกับทะเลน้อยและทะเลสาบ มีทัศนียภาพสวยงามเหมาะต่อการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่รองรับการประชุมสัมมนา ซึ่งสามารถที่จะร่วมมือกับเอกชนจัดกระทำได้ สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย นับเป็นอีกก้าวหนึ่งของการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต อันเป็นนโยบายการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งด้วย

3.3 ความเหมาะสมในการผลิตและพัฒนาคู

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้ โดยกำหนดให้มีการเตรียมการพัฒนาภาคใต้อย่างเป็นระบบใน 3 พื้นที่คือ ภาคใต้ร่วมเย็น พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง รวมทั้งนโยบายการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ แนวทางการพัฒนาดังกล่าว ล้วนต้องการกำลังคนที่มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งสิ้น แต่ทางภาคใต้มีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เพียงแห่งเดียวที่ผลิตบัณฑิตทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งแม้แต่ปัจจุบันก็ไม่อาจสนองตอบความต้องการของสังคมได้อย่างเพียงพอ ดังนั้นโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง จะช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อรองรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้ในอนาคต

3.4 ความต้องการทางสังคมและการเมือง

ผู้นำชุมชน ประชาชนในพื้นที่ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง มีความกระตือรือร้นสูงยิ่ง ในการที่จะให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ขยายงานไปยังพื้นที่จังหวัดพัทลุง ได้ให้การสนับสนุนและช่วยดำเนินการเกี่ยวกับพื้นที่ ที่ใช้เป็นที่ทำ การของโครงการฯ จนกระทั่งได้พื้นที่สำหรับดำเนินการของโครงการฯ ประมาณ 7,000 ไร่ โดยไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินเลย และสามารถทำการรังวัดที่ดินพร้อมปักหลักเขตได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งแสดงถึงพลังความต้องการและความพร้อมของประชาชนในพื้นที่ในการที่จะให้มีการจัดตั้งโครงการฯ

4. วิธีดำเนินการ

4.1 ความเป็นมาของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

จากการจัดสถานที่ตั้งเดิมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ คับแคบ ไม่สามารถขยายงานผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับเป้าหมายของทบวงมหาวิทยาลัยและความต้องการของประเทศไทยได้ ทำให้ต้องคิดพิจารณาหาพื้นที่ที่เหมาะสม โดยได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมพื้นที่ตั้งโครงการฯ ขึ้น ผลการศึกษาของคณะกรรมการฯ พบว่า ที่ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เป็นสถานที่หนึ่งซึ่งมีความเหมาะสมจะใช้เป็นที่ตั้งของโครงการฯ และเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2533 รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการกองแผนงาน สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดี

วิทยาเขตสงขลา และคณะ ได้เดินทางไปดูพื้นที่ตั้งโครงการฯ ผลการตรวจพื้นที่ตั้งโครงการฯ ดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เห็นชอบด้วยกับการใช้พื้นที่ดำเนินการจัดตั้งโครงการฯ มหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำโครงการฯ เสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย และทบวงมหาวิทยาลัยนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2533 ให้ดำเนินการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ได้โดยให้จัดทำรายละเอียดโครงการฯ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นมหาวิทยาลัยได้บรรจุโครงการฯ เข้าไว้ในแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) โดยที่คณะอนุกรรมการพิจารณากลับกรองแผนงาน/โครงการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาระยะที่ 7 ของทบวงมหาวิทยาลัยมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการโครงการฯ ได้ เนื่องจากเห็นความจำเป็นและความสำคัญในการขยายงานของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน (ติดตามรายละเอียดต่อไปในฉบับหน้า)

ข่าวความเคลื่อนไหวของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้
ในพื้นที่ จังหวัดพัทลุง

วันที่ 10 ตุลาคม 2535

ฝ่ายวิชาการและวิจัย มศว ภาคใต้ ได้จัดโครงการเยี่ยมชมสถานที่ตั้ง มศว ภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง โดยมีคณาจารย์ บุคลากรเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 40 คน คณะอนุกรรมการ ประชาสัมพันธ์ ได้สอบถามความคิดเห็นเบื้องต้นของผู้ร่วมโครงการ ผลปรากฏว่าก่อนไปเยี่ยมชม โครงการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดตั้งความเห็นด้วยกับคณะที่จัดตั้งผลที่คาดว่าจะ ชุมชนจะได้รับ ประโยชน์ และความต้องการที่จะร่วมโครงการ ในระดับปานกลางและหลังจากการเยี่ยมชมแล้ว มีความคิดเห็นในทุกด้านดังกล่าวอยู่ในระดับสูงขึ้น

วันที่ 13 ตุลาคม 2535

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง ได้เข้าพบรองอธิการบดีฯ เพื่อรับทราบ เกี่ยวกับโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง บรรยายการเข้าพบเป็นไปด้วยดี ทำให้นักสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ ของโครงการและยินดีที่จะช่วยเน้นให้สนับสนุนและผลักดันโครงการฯ ให้ประสบผลสำเร็จ

วันที่ 19 ตุลาคม 2535

ผู้อำนวยการกองแผนงาน สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้เดินทางมาวิเคราะห์ โครงการจัดตั้งพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ผลการ วิเคราะห์พอสรุปได้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงชื่อของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา เป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ การแจ้งให้หน่วยงานอื่น ๆ ทราบ
2. เปลี่ยนแปลงชื่อ คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นคณะเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม โดยแจ้งให้ทางทบวงฯ ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร
3. ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคณะอุตสาหกรรมบริการ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 8 ให้เป็น คณะบริหารธุรกิจ
4. เปลี่ยนแปลงภาควิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผาเป็นสถาปัตยกรรม

วันที่ 13 พฤศจิกายน 2535

นายอานวย สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา เขต 1 ได้ประชุมร่วมกับรองอธิการบดี โดยมีผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ และคณะอนุกรรมการเลขานุการโครงการฯ เข้าร่วมรับฟังด้วย โดยทางมหาวิทยาลัยขอให้นายอานวย นำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยที่ต้องแยกจากส่วนกลางเข้าสู่คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ นายอานวย ยินดีที่จะช่วยและได้ชี้แจงขั้นตอนต่าง ๆ ในการนำพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร และได้เล่าถึงโครงการตัดถนนบริเวณที่ตั้งโครงการฯ นอกจากนี้ยังเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยช่วยอนุรักษ์และรักษาสีงแวดล้อมทำโครงการปลูกป่า เป็นต้น

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2535

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร และคุณนิพัทธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง ได้ประชุมร่วมกับรองอธิการบดี โดยมีผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ และคณะอนุกรรมการเลขานุการโครงการฯ เข้าร่วมรับฟังด้วย ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสองท่านเห็นด้วยกับการที่มหาวิทยาลัยจะแยกตัวเป็นเอกเทศ และขยายโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยไปยังอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง แต่ยังไม่หวังเรื่องผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในบริเวณ โดยเสนอให้ทำการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรักษาสภาพดังกล่าวไว้ด้วย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะประสานกับทางจังหวัดพัทลุง โดยจะนำเรื่องนี้ไปเรียนปรึกษากับผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง หอการค้าจังหวัดพัทลุง เพื่อพัฒนาจังหวัดพัทลุง ให้เจริญยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาการท่องเที่ยว ให้มีโรงงานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตร และอยากให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการฯ นี้ให้มากขึ้น ทั้งในมหาวิทยาลัยเองและให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดพัทลุงด้วย

ความก้าวหน้าของหลักสูตร คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ได้เปลี่ยนชื่อคณะ เป็น "เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม" เพื่อความเหมาะสมในการดำเนินงาน แต่สาขาวิชายังคงเดิม ส่วนหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและสาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม หลังจากที่คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ได้ร่างเสร็จ ก็จัดส่งให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการทางด้านสิ่งแวดล้อมช่วยแนะนำ ปรับแต่งและแก้ไขร่างหลักสูตรทั้งสองสาขาวิชา ให้สามารถรองรับกับสถานการณ์และความต้องการของตลาดในอนาคตข้างหน้า อย่างเช่น หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (ผศ. มณฑิภา เวียงผาสุข) ได้แนะนำรายละเอียดของเนื้อหาวิชาพื้นฐานของวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ควรจะเน้นทางด้านมลพิษด้านต่าง ๆ เทคโนโลยี และการอนุรักษ์ วิชาทางด้านมลพิษอากาศและเสียง ควรจะแยกจากกันไม่ควรจะจับมารวมกันเพราะทั้งสอง เรื่องต่อไปในอนาคตจะเป็นปัญหาสำคัญสำหรับประเทศ ซึ่งกำลังเป็นปัญหามันปัจจุบันคือการปล่อยซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่การไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง หรือที่สละบาย้อย ภาคใต้ หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (รศ.ดร.บุญส่ง โชติเกษ) แนะนำเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาทางมลพิษทางน้ำ ควรจะให้บัณฑิตเรียนเนื้อหาวิชาการทางด้านนี้เพิ่มอีกอย่างน้อย 5 รายวิชา เช่นความรู้พื้นฐานของมลพิษทางน้ำและการแก้ไข การจัดการคุณภาพน้ำ การวิเคราะห์น้ำ และน้ำเสียและการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย อาจารย์ประจำภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ เชี่ยวชาญทางด้านเคมีสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ผศ.ดร.จรรย์นัย วณิชกุล) ช่วยแนะนำและเขียนรายละเอียดวิชาทางด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งทางด้านทฤษฎีและทางด้านปฏิบัติ อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธามหาวิทยาลัยวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ดร.มงคล ดำรงค์ศรี และอาจารย์พิพัฒน์ ภูมิปัญญากุล) ให้ความกรุณาเขียนรายละเอียดวิชาทางด้านการบำบัดน้ำเสีย การจัดการคุณภาพน้ำ น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและการจัดการและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการใช้ทรัพยากรทางน้ำ หัวหน้าภาควิชาอนุรักษ์ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ศ. ดร.เกษม จันท์แก้ว) ได้แนะนำทิศทางของหลักสูตรคณะเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ควรจะออกมาเน้นทางด้านมลพิษทางน้ำ และการบำบัด การกำจัดขยะมูลฝอย และกากของเสีย การฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม จะเน้นออกมาทางด้านภูมิปัญญาชาวบ้าน ประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีในการแก้ไขทางด้านสิ่งแวดล้อม สำนัสนันเทศทางด้านข้อมูล การขมวดความรู้ทางด้านสิ่งแวดล้อมนำมาใช้จัดการสิ่งแวดล้อมระดับต่าง ๆ

นักเรียนทุนโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยของทบวงมหาวิทยาลัย เรียกชื่อทุนว่า ทุนพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัย (UDC) ของคณะกรรมการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือ คณะเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม มีด้วยกันสามทุน ซึ่งสองทุนแรก ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยานิพนธ์ศึกษาทางด้านสารปราบศัตรูพืช (เน้นการสำรวจปริมาณสารปราบศัตรูพืชของลุ่มน้ำทางภาคเหนือ) และเกี่ยวกับทางการเกษตรเรื่องดิน อีกหนึ่งทุนศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สหวิทยาการทางสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ กำลังศึกษาอยู่ อนาคตอันใกล้นี้นักเรียนทุนทั้งสามท่าน จะเข้ามาช่วยงานจัดตั้งคณะเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ต่อไป

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักงานอธิการบดี กองกลาง โทร.2584007
ที่ ทม 1001(1)/3456 วันที่ 27 ตุลาคม 2535
เรื่อง แจ้งมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

เรียน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการ
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วยในการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ 8/2535 เมื่อวันที่
20 ตุลาคม 2535 ที่ประชุมได้มีมติให้ความเห็นชอบ ให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่งขลา
เปลี่ยนชื่อเรียกวิทยาเขต เป็น "มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติในงานสารบรรณและงานอื่น ๆ ในการ
ดำเนินการกิจทั่วไปของมหาวิทยาลัย

ลงชื่อ

สมคิด บุญเรือง

(ผศ.ดร.สมคิด บุญเรือง)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวอุทัยวรรณ สุทธิพงศ์)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 4

ท้ายเล่ม

จุลสารที่ได้ผ่านสายตาท่านผู้อ่านแล้วนี้ นับเป็นฉบับแรก และจะมีตามมาอีกทุก ๆ 2 เดือน เพื่อรายงานข่าวสารความเป็นไปของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่ความสมบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้น เริ่มต้นด้วยส่วนขยายงานที่จังหวัดพัทลุง จนถึงความเป็นเอกเทศของมหาวิทยาลัย

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับข้อเสนอแนะ ข่าวยุติที่เกี่ยวข้อง คัดติชม จากผู้อ่านทุกท่าน เพื่อให้งานประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยในพื้นที่จังหวัดพัทลุง เป็นประโยชน์มากที่สุดแก่ทุก ๆ คน ใน มศว ภาคใต้ แห่งนี้และรวมทั้งประชาชนในจังหวัดใกล้เคียง

คณะผู้จัดทำ

ธันวาคม 2535

